

дницький парк» і «науковий парк». У різноманітних країнах світу Використовують свої терміни. У Великобританії зазвичай використовують термін «науковий парк», у США – «дослідницький парк», у Росії – «технопарк».

Перші технологічні парки України були створені з ініціативи Національної академії наук України для об'єднання зусиль науки і виробництва на базі Інституту електрозварювання ім. Є. Патона, Інституту монокристалів та Інституту фізики напівпровідників ім. В. Лашкарьова.

Закономірним є факт прийняття на рівні держави Законів «Про інноваційну діяльність» та «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», які орієнтують суспільство на інноваційний розвиток і визначають механізм реалізації інноваційної діяльності.

У нормативно-правових актах чітко визначено мету державної інноваційної політики: створення економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, відродження духовного та інтелектуального потенціалу нації.

Розвиток процесу створення технопарків на базі провідних національних університетів України дозволять зорієнтувати інноваційні процеси в економіці на створення нових продуктів і технологій, нових робочих місць, нових наукомістких підприємств і сервісних центрів, надання допомоги місцевим виробникам в залученні вітчизняних та іноземних інвестицій на кращих умовах.

РОЗВИТОК ЗЕЛЕНОЇ АРХІТЕКТУРИ В КОНТЕКСТІ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

Кащенко К.Ю.

Науковий керівник – Апатенко Т.М., ст. викладач

Економічне зростання повинне відбуватися при розумному використанні енергії, забезпечуючи тим самим якість життя майбутніх поколінь. Це означає, що будівлі повинні споживати мінімальну кількість енергетичних ресурсів. Актуальним питанням розвитку «зеленої» архітектури видається пошук таких методів і рішень, які дозволять покрити дефіцит теплової енергії, що виникає в результаті забудови ущільнювача, шляхом розкриття наявного потенціалу енергозбереження і вироблення додаткової енергії на основі поновлюваних джерел.

За останній період «стала» і «зелена» архітектура зв'язується з енергозбереженням і економією, а усі енергетичні проблеми можна розділити на проблему енергозабезпечення і проблему енергозбере-

ження. Природно, ці проблеми найтіснішим чином пов'язані між собою. При цьому різні країни мають свої підходи і можливості при рішенні цих проблем.

Європейська класифікація енергоефективних будівель :

- Будинок з низьким споживанням енергії (low energy house) – удома з тепловим споживанням не більше 60-70 кВт/ч (м²·год).

- Пасивний будинок (passive house) – питоме річне споживання енергії не перевищує 15 кВт/ч (м²·год), при цьому питоме теплове навантаження на опалювання не перевищує 10 Вт/м².

- Будинок з нульовим споживанням енергії (zero – energy building) – будівля, що має саме той архітектурний стандарт, що і Пасивний будинок, але інженерне обладнане пристосоване для споживання виробленої самостійно енергії. Питоме споживання – 0 кВт/ч (м²·год).

- Активний будинок/будинок з плюсовою енергією (active house/energy plus house) – будівля, що виробляє за допомогою спеціальних інженерних систем більшу кількість енергії, чим воно споживає.

Два останні типи будівель повинні повністю відповідати стандартам Пасивного будинку і мати схожі архітектурно-планувальні і об'ємно-просторові рішення, але за допомогою встановленого в них інженерного устаткування задовольняти свої енергетичні потреби (zero – energy building), і виробляти надлишки енергії (active house).

Комплекс архітектурно-просторових і об'ємно-планувальних рішень при будівництві споруджень житлового типу має бути спрямований в першу чергу у бік підвищення енергоефективності будівлі. Подібні заходи припускають розробку раціональних, енергетично вигідних концепцій, застосування інноваційних інженерних систем, технологій енергозбереження, використання вискоелективних теплоізоляційних матеріалів.

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ПРОЄКТІВ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЧНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ВНЗ

Рихлюк О.І.

Науковий керівник – Кадикова І.М., канд. екон. наук, доцент

Стан багатьох українських вищих навчальних закладів різних форм власності сьогодні дуже складний. Більшість з них не були підготовлені до різких змін зовнішніх умов, які зумовлені участю України в процесах інтеграції і глобалізації [1]. Тож, вони мають тепер швидко і постійно адаптуватися до надзвичайно динамічного зовнішнього середовища. Стратегія ВНЗ найяскравіше демонструє спосіб адаптації